

[Handelsministeren]

kvenser af en eventuel nedlæggelse af virksomheden, som realistisk kan blive alternativet, synes mig derfor på afgørende måde at motivere en statslig bistand til opretholdelse af virksomheden.

Stålvalseværkets situation har givet anledning til et omhyggeligt undersøgelsesarbejde i de berørte ministerier og med sagkyndig bistand. Som det fremgår af lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger, er resultatet af disse undersøgelser blevet, at opretholdelse af den danske stålproduktion nødvendiggør en betydelig kapitaltilførsel. Den foreslås tilvejebragt ved, at staten indskyder 108 mill. kr. som ansvarlig lånekapital i selskabet og garanterer for et lån fra Det europæiske Kul- og Stålfællesskab på 105 mill. kr. og giver tilsagn om garantier for yderligere lån på 108 mill. kr. til rationaliseringsinvesteringer. Samtidig forøger aktionærene aktiekapitalen med 50 pct. i form af aktieindskud på 54 mill. kr. Efter de forhandlinger, jeg har haft med selskabet, har det ikke vist sig muligt under de nuværende forhold at tilvejebringe større kapitalindskud fra privat side.

Den foreslåede kapitaltilførsel til selskabet vil dels afhjælpe de aktuelle – fortrinsvis af konjunkturforholdene – opståede likviditetsvanskeligheder og dels give mulighed for tekniske forbedringer, som i høj grad vil øge virksomhedens konkurrenceevne. På grundlag af undersøgelsesarbejdet kan det fastslås, at der gennem disse foranstaltninger er skabt rimelig udsigt til, at virksomheden kan videreføres som en rentabel virksomhed, om end der naturligvis ved sådanne langtidsvurderinger altid gør sig en vis usikkerhed gældende.

Det Danske Stålvalseværk må anses for en veldrevet og rationel virksomhed med et produktionsudstyr, der for størstedelen er fuldt ud tidssvarende og effektivt. Det må imidlertid være en absolut forudsætning for statens deltagelse, at kapitaltilførslen kan sikre virksomhedens beståen på længere sigt som rentabel virksomhed. Det nødvendiggør, at den teknologisk forældede del af virksomheden erstattes med produktionsfaciliteter, der er på højde med den øvrige del af produktionsanlæggene, hvilket har vist sig at kunne realiseres med investeringer, der er beskedne i forhold til, hvad der allerede er investeret i denne store virksomhed.

Det er min overbevisning, at virksomheden med disse foranstaltninger i det lange

løb vil blive i stand til at fortsætte sin samfundsmæssigt gavnlige produktion på basis af egne midler. Den foreslåede finansielle bistand fra statens side synes at være den eneste mulighed for at redde virksomheden og redde et stort antal arbejdspladser. Alternativet kan blive salg af virksomheden til udenlandske kapitalinteresser, hvad nok kan blive svært og i givet fald ville stride mod motiveringen for oprettelsen af virksomheden som en uafhængig dansk stålproducent. Virksomhedens totale nedlæggelse er en konsekvens, som man ikke kan se bort fra.

Rationaliseringen i løbet af et par år vil nødvendiggøre en vis nedtrapning af virksomhedens beskæftigelse. Der er ved forhandlingerne med selskabet lagt stor vægt på, at denne nedtrapning finder sted under størst mulig hensyntagen til de ansatte. Virksomheden har vist stor beredvillighed i så henseende, og det er også fra regeringens side en absolut forudsætning for den finansielle bistand, at virkningerne af denne arbejdskraftreduktion afhjælpes mest muligt gennem anvendelse af omskolingsforanstaltninger, efteruddannelse og tilrettelæggelse, således at reduktionen i størst muligt omfang sker gennem en naturlig afgang. Hertil kommer, at arbejdsformidlingen naturligvis i særlig grad vil yde en indsats for at skaffe beskæftigelse for de medarbejdere på Stålvalseværket, der bliver ledige ved produktionsomlægningen.

Jeg håber med disse bemærkninger at have gjort det klart, at baggrunden for regeringens forslag om finansiell bistand til Det Danske Stålvalseværk er en helt speciel situation for en virksomhed, som staten allerede ved virksomhedens oprettelse tog et medansvar for, og at der ligger tungtvejende samfundsmæssige hensyn til grund for den foreslåede bistand.

Jeg anbefaler hermed lovforslaget til tinglysning og til hurtig behandling.

Jens Møller (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forbedret dyrtidsregulering.

(Beslutningsforslag nr. B 96).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.